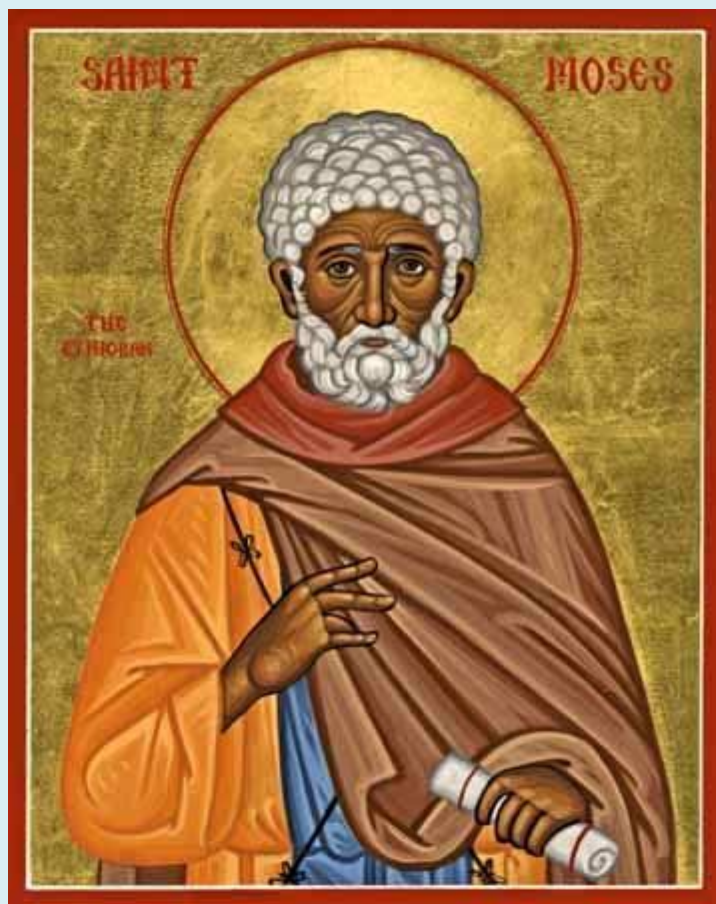
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Moise, etiopianul

(s.v. 28 august / s.n. 10 septembrie)

Sfântul cuvios Moise, etiopianul (s.v. 28 august / s.n. 10 septembrie):

https://www.academia.edu/43991616/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Moise_etiopianul_28_august_

https://archive.org/details/sf.-moise-etiopianul

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-moise-etiopianul-250194795/250194795

***

Materiale despre Sfântul cuvios Moise, etiopianul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Moise,-etiopianul-(28-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=cuvios+Moise+etiopianul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Moise%2C+etiopianul+

***

Troparul Sfântului cuvios Moise, etiopianul, glasul 1: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Moise; cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a Preaslăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu ploile pocăinţei prin mijlocirile tale, părinte, albeşte inima mea, fiind înnegrită de muşcătura păcatelor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pironindu-ţi trupul de temerea Stăpânului, prea fericite, ai şters din inimă toată cugetarea cea pătimitoare, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În brazdele cugetului tău, părinte, ascunzând seminţele Cuvântului, ai odrăslit grâul cel ce se păzeşte în vistieriile cele nedeşertate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vrând a Se Întrupa din pântecele tău, Cuvântul lui Dumnezeu, pe mine tot m-a mântuit cu bunătatea, curată Fecioară Maică.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mişcându-te de Duhul şi răbdând în faptele duhovniceşti, înţelepte, duhurile vicleşugului le-ai supus.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împuternicindu-te de puterea cea dumnezeiască începătorie, cuvioase Moise, ca fiind fără de trup, ai smerit pe balaurul cel puternic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu ploile lacrimilor tale, ai stins focul cel arzător al patimilor şi te-ai arătat râu plin de darurile Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Avându-te ajutorinţă, Curată, nu mă tem de asuprelile vrăjmaşilor şi avându-te pe tine folositoare, răstorn taberele lor.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înţeles-am lucrurile Tale şi am Preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin rugăciunile cele neîncetate şi prin sporirile ostenelilor tale, părinte, ai gonit din suflet pe demonul cel iubitor de trup, prea fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutându-ţi cugetul către cele mai presus de minte şi de cuvânt, cuvioase, nevoinţele pustniciei ca pe o dumnezeiască rouă le-ai îndurat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind inima ta strălucită cu vedeniile şi cu faptele, părinte prea fericite, locaş curat al Duhului s-a arătat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cămara fecioriei şi sălăşluirea Firii celei neîncăpute, Mireasă a lui Dumnezeu, sufletul meu cel întunecat luminează-l.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă grăim către Tine, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cărbunele nepătimirii aprinzându-te, fericite, materia cea lesne arsă a patimilor ai făcut-o cenuşă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stea strălucind, cu înălţimile înfrânării te-ai arătat, luminând sufletele noastre, pururea pomenite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În căruţa cea cu patru cai a faptelor celor bune te-ai suit şi către sfârşitul cel ceresc ai ajuns, părinte Moise, vrednicule de minune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară după naştere te cântăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pe Dumnezeu Cuvântul cu Trup lumii L-ai născut.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind eu înconjurat de noaptea păcatelor şi de întunericul dezmierdărilor, cu strălucirile Duhului cele din tine, cu totul mă luminează şi mă îndreptează cu totul la limanul mântuirii, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o albină iubitoare de lucrare, în fagurul minţii tale florile bunătăţilor adunându-le, ai izvorât dulceaţă nemuritoare, care goneşte amărăciunea demonilor, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răbdând în pustietăţi, ai moştenit cetatea cea de sus; şi robindu-ţi trupul prin posturi, ai purces, minunate, către desfătare nesfârşită şi către Locaşurile Raiului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţenie cugetătoare şi jertfelnic nepipăit, sfeşnic poleit cu aur şi masă însufleţită, care ai ţinut Pâinea vieţii, noi credincioşii pe tine te numim, Fecioară.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Pălmuind feţele etiopienilor celor înţelegători, ca un soare luminos ai strălucit, luminând sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pe tine, Sfinte părinte Moise prea fericite.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De stricăciunea patimilor curăţindu-te cu strălucirile Duhului şi strălucind, te-ai mutat cu adevărat, în Lumina cea nematerialnică, fericite, unde sunt cetele sihaştrilor în veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De toată răutatea ai scăpat şi cu împărtăşirea bunătăţilor te-ai împreunat şi cu nematerialnică dorirea celor veselitoare, te-ai amestecat, fericite, grăind: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu ostenelile cele fără de măsură ale pustniciei ai ars înşelăciunea cea cu dureri. Pentru aceasta, ai aflat desfătarea bunătăţilor cea fără de osteneli, pe Stăpânul tău binecuvântându-L, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată cea pe care a numit-o cu Duhul, Fecioară, marele Isaia, în pântece pe Dumnezeu a zămislit şi-L naşte. Aceluia cântăm: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile întărindu-te, cu smerenia înălţându-te, strălucind la suflet cu dreptatea şi cu dragostea înfrumuseţându-te, te-ai suit la săvârşirea bunătăţilor, în prea luminată înălţime, cuvioase părinte Moise, grăind către Stăpânul; preoţi, binecuvântaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel negru la trup, câştigându-şi sufletul mai luminat decât razele soarelui, brazdele cele întunecate ale demonilor le-a înnegrit şi a luminat inimile credincioşilor, celor ce cu căldură cântă întru pomenirea lui: popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu smerenia de pretutindenea fiind înconjurat, ai scăpat, părinte, de săgeţile arapilor celor înţelegători şi îndemnător te-ai făcut al călugărilor, către lupta cu cel potrivnic, cu lucrările şi cu cuvintele împreună cu dânşii cântând: tineri, binecuvântaţi, preoţi, lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fiinţă ai zămislit; mai presus de cuvânt ai născut pe Ziditorul firii omeneşti, făcându-Se Om cel Nedespărţit de Tatăl, Stăpână curată. Aceluia toată zidirea cântă: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor a ars nebuneşte, de şapte ori cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia cu o putere mai mare mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, a strigat: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşindu-ţi viaţa cu adevărat în fapte bune, izvorul bunătăţilor ai luat şi marginea doririi tale ai cuprins-o; şi bucurându-te, te-ai sălăşluit unde este glasul celor ce prăznuiesc, vrednicule de minune, Sfinte Moise, părinte cuvioase.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Moise, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sudorile ostenelilor tale, părinte, picură dulceaţa folosinţei şi gonesc amărăciunea patimilor noastre; iar moaştele tale ne izvorăsc nouă vindecări, gonesc răutăţile şi curăţesc sufletele de necurăţie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cununi neveştejite a încununat Hristos creştetul tău dumnezeiescule, ca unuia ce tare ai biruit taberele stăpânitorului lumii şi te-a numărat după cuviinţă în cetele cuvioşilor. Cu aceia roagă-te să se mântuiască de ispite cei ce te cinstesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Singură între femei ai făcut să înceteze blestemul strămoşilor, a lui Dumnezeu Mireasă, pe Cel Nescris împrejur născând. Acesta cu Trup Îmbrăcându-Se, a înnoit hotarele cele despărţite ale firii, neîntinată şi cu mijlocirea ta cea prea mărită le-a unit.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până la a lua Trup din pântece fecioresc, făcându-Se Om. Pentru aceasta, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Strălucire neapusă primind înlăuntru, feţele etiopienilor celor înţelegători le-ai înnegrit, de Dumnezeu purtătorule şi măiestriile lor cele rele le-ai risipit cu neîncetate privirile tale cele către Dumnezeu; părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Nu S-a despărţit de Firea cea dumnezeiască, Trup făcându-Se din pântecele tău, ci, Întrupându-Se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pe tine Maica Sa după naştere Fecioară, ca şi mai înainte de naştere, Însuşi Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Pe Acela cu osârdie roagă-L să dăruiască nouă mare milă.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Neîntinata Mieluşea, Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pe Cruce spânzurat, pe Cel ce a răsărit dintr-însa fără de durere, ca o Maică plângând, a grăit: vai mie, Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să mântuieşti pe om de ocara patimilor?

Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Moise arapul ("cel din tâlhari"), etiopianul

În această lună (august), în ziua a douăzeci şi opta, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Moise arapul ("cel din tâlhari"), etiopianul.

Acest fericit era de neam etiopian şi la faţă peste tot negru, fiind sluga unui oarecare ce se afla la lucruri politiceşti. Pentru firea lui cea rea şi pentru viaţa tâlhărească l-a gonit domnul său.

Pizmuind el pe un păstor care îl zăticnise de la un lucru rău, s-a hotărât să-l ucidă; şi aflând că acela este de cealaltă parte de apa Nilului şi fiind apa mare, îşi luă sabia în gură, şi-şi puse cămaşa în cap, şi trecu înot. Dar păstorul prinzând de veste a fugit; atunci el a junghiat patru berbeci aleşi, şi înşiruindu-i pe o funie, a trecut iarăşi Nilul înot. Şi mâncând cărnurile, şi vânzând pieile pe vin, s-a dus la soţii lui.

Acestea le-am povestit ca să vedeţi, că este cu putinţă că cei ce vor, pot să se mântuiască prin pocăinţă.

Acesta în cele din urmă venind întru umilinţă, din oarecare primejdie, s-a dus la o mănăstire, şi atât s-a pocăit încât a tras şi pe soţii lui către Hristos prin pocăinţă.

Iar oarecând şezând în chilia sa, nimeriră la dânsul nişte tâlhari, neştiind că el este Moise, pe care fericitul legându-i cu un ştreang, îi puse pe umeri ca pe un sac cu paie, şi-i duse la obşte. Şi zise către fraţi: ***"De vreme ce mie nu mi se cade să fac nedreptate, am aflat pe aceştia ce veniră să-mi facă rău. Ce porunciţi pentru ei?"*** Iar aceia dacă-l cunoscură că el este Moise, vătaful de tâlhari cel vestit şi nebiruit, se mărturisiră lui Dumnezeu, şi se lepădară de lume şi se făcură călugări foarte iscusiţi.

De aceea trăind sfântul cu plăcere dumnezeiască şi luptându-se cu demonul neastâmpărării, a murit fiind bătrân de 75 de ani, făcându-se şi preot, şi lăsând 70 de ucenici.

Despre acesta vorbeşte Patericul egiptean sub numele de Moise "cel din tâlhari" sau Moise arapul: 38. Se spunea pentru un frate care a venit la Schetia ca să-l vadă pe avva Arsenie, că venind la biserică, se ruga clericilor, ca să se întâlnească cu avva Arsenie. Deci i-au zis lui: «Odihneşte-te puţintel, frate, şi-l vei vedea».

Iar el a zis: «Nu gust nimic de nu mă voi întâlni cu el».

Au trimis dar un frate ca să-l ducă, că era departe chilia lui. Şi bătând în uşă, au intrat amândoi şi închinându-se bătrânului, au şezut tăcând.

Deci a zis fratele cel de la biserica Schetiei: «Eu mă duc, rugaţi-vă pentru mine!»

Iar fratele cel străin, neaflând îndrăzneală către bătrânul, a zis fratelui: «Vin şi eu cu tine». Şi au ieşit împreună.

Însă fratele cel străin l-a rugat zicând: «Ia-mă şi la avva Moise cel din tâlhari». Şi venind ei la acela, i-a primit cu bucurie şi, tratându-i cu ospitalitate, i-a slobozit.

Şi i-a zis fratele cel ce-i ducea: «Iată, te-am dus la cel străin (Arsenie) şi la egiptean (Moise); care dintr-aceştia doi ţi-a plăcut?»

Iar el, răspunzând, a zis: «Mie, până acum, egipteanul mi-a plăcut».

Şi auzind unul din părinţi acestea, s-a rugat lui Dumnezeu zicând: «Doamne, arată-mi lucrul acesta, că unul fuge pentru numele Tău, iar altul îmbrăţişează pentru numele Tău».

Şi, iată, i s-au arătat două corăbii mari pe râu şi a văzut în una pe avva Arsenie şi pe Duhul lui Dumnezeu plutind cu linişte (isihie), iar în cealaltă pe avva Moise şi îngerii lui Dumnezeu, hrănindu-l cu faguri de miere.